

۱۴۴ - ای دوست عزیز

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۱۴۴ - ای دوست عزیز

ای دوست عزیز، هر چند شخص نیکو کار در درگاه پروردگار مقبول است ولی اول دانستن است و بعد عمل نمودن. شخص کور هر چند صنعتی لطیف و بدیع ظاهر مینماید ولی خود از دیدارش محروم حیوانات چقدر زحمت انسان را میکشند و بار بر میدارند و راحت می بخشند ولی چون نادانند از این تعب و زحمت مکافاتی نمیبرند. ابر میبارد و گل و ریاحین می پرورد و دشت و صحرا و باغ و اشجار سبز و خرم میکند ولی چون از نتایج و ثمر آن بی خبر است لهذا تجید نگردد. و توصیف نشود و هیچ نفسی ممنون و خوشنود از او نگردد. این چراغ روشن است ولی از اینکه بی خبر است کسی از او ممنون نگردد. و از این گذشته نفس نیکو کار و خوش رفتار البته از هر افقی مشاهده انوار نماید اقبال کند فرق اینجاست ایمان دانستن است و عمل خیر مجری داشتن. از تناسخ سؤال نموده بودی تناسخی که مفهوم خلق است باطل است ولی در انجیل اشاره به رجوع است و آن رجوع صفات است نه ذات تفصیل در رساله ایقان مشروح و ترجمه گردیده و مطبوع شده آنرا مطالعه نمائید. اما فرق میانه مسیح و سائرین این است که مسیح جان بود و سائرین جسمند مسیح آفتاب بود و سائرین آئینه، مسیح حق بود و حیات ابدیه می بخشید و سائرین مرده اند و کسالت و غفلت بخشند.

و سؤال از ارواح بشر نموده بودی ابدأ فانی نگردد باقی هستند ولی ارواح نفوس ربانی حیات ابدی یابند یعنی باعظم درجات کمال رسند اما ارواح نفوس غافله هر چند باقیند ولی در عالم نقص و احتجاب و جهالت این مختصر جواب است تحقیق و تعمق نما تا بحقیقت اسرار مفصلاً اطلاع یابی. مثلاً جماد هر چند وجود و حیات دارد بالنسبه بانسان معدوم صرف و محروم از حیاست زیرا انسان چون از حیات به ممات انتقال، وجود جمادی حاصل کند در اینصورت حیات جمادی ممات انسانی است.

ORIGINAL

AUDIO

